

Sygn. akt IX Ka 1817/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Kabziński

Sędziowie: SO Marcin Chałoński

SO Andrzej Ślusarczyk (spr.)

Protokolant: protokolant sądowy Anna Wołowicz - Piłat

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Roberta Jagusiaka

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2014 roku

sprawy **A. B.**

oskarżonego o przestępstwo z art.286 § 1 kk i art.270 § 1 kk i art.297 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.91 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 23 września 2013 roku sygn. akt II K 249/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. F. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 640 (sześćset czterdzieści) złotych tytułem kosztów sądowych za II instancję i zwalnia go od ich ponoszenia w pozostałej części.

Sygn. akt IX Ka 1817/13

UZASADNIENIE

A. B. został oskarżony o to, że w okresie od 1 września 2011r. do 3 października 2012r. w K. działając w podobny sposób w krótkich odstępach czasu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim posłużeniu się jako autentycznym podrobionym zaświadczeniem o zatrudnieniu i dochodach w firmie (...)z siedzibą w M.potwierdzającym okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania pożyczki gotówkowej, doprowadził (...) Bank (...) SA(...) w K.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 53.704,13 zł poprzez wprowadzenie w błąd przedstawicieli w/w instytucji w błąd co do autentyczności przedłożonego zaświadczenia i zamiaru spłaty pożyczki i tak:

- w dniu 1 września 2011r. w K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim posłużeniu się jako autentycznym podrobionym zaświadczeniem o zatrudnieniu i dochodach w firmie (...) z siedzibą w M. potwierdzającym okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu ratalnego o numerze (...) doprowadził (...) Bank SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3407,46 zł poprzez wprowadzenie w błąd przedstawicieli w/w instytucji w błąd co do autentyczności przedłożonego zaświadczenia i zamiaru spłaty pożyczki;

- w dniu 7 września 2011r. w K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim posłużeniu się jako autentycznym podrobionym zaświadczeniem o zatrudnieniu i dochodach w firmie (...) z siedzibą w M. potwierdzającym okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania pożyczki gotówkowej o numerze (...) doprowadził (...) SA (...) w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 28.126,31 zł poprzez wprowadzenie w błąd przedstawicieli w/w instytucji w błąd co do autentyczności przedłożonego zaświadczenia i zamiaru spłaty pożyczki,

- w dniu 13 września 2011r. w K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim posłużeniu się jako autentycznym podrobionym zaświadczeniem o zatrudnieniu i dochodach w firmie (...) z siedzibą w M. potwierdzającym okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu ratalnego o numerze (...) doprowadził (...) Bank SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.170,36 zł poprzez wprowadzenie w błąd przedstawicieli w/w instytucji w błąd co do autentyczności przedłożonego zaświadczenia i zamiaru spłaty pożyczki,

- w dniu 3 października 2011r. w K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim posłużeniu się jako autentycznym podrobionym zaświadczeniem o zatrudnieniu i dochodach w firmie (...) z siedzibą w M. potwierdzającym okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania pożyczki gotówkowej o numerze (...) doprowadził (...) SA (...) w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 21.000 zł poprzez wprowadzenie w błąd przedstawicieli w/w instytucji w błąd co do autentyczności przedłożonego zaświadczenia i zamiaru spłaty pożyczki,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 23 września 2013 roku orzekł co następuje:

I. w ramach czynów zarzucanych w akcie oskarżenia uznał oskarżonego A. B. za winnego tego: w okresie od 1 września 2011r. do 13 września 2011r. w K. działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dwukrotnie doprowadził (...) Bank SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 4.577,82 zł poprzez wprowadzenie w błąd przedstawicieli w/w instytucji co do zamiaru spłaty kredytu i tak:

- w dniu 1 września 2011r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania dla siebie kredytu na zakup towaru w postaci telewizora, doprowadził (...) Bank SA z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci kredytu w kwocie 3.407,46 złotych wprowadzając ten bank w błąd co do zamiaru spłaty kredytu i dokonując na poczet tego kredytu wpłaty tylko jednej raty na dwanaście wymaganych rat,

- w dniu 13 września 2011r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania dla siebie kredytu na zakup towaru w postaci laptopa, doprowadził (...) Bank SA z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci kredytu w kwocie 1.170,36 złotych wprowadzając ten bank w błąd co do zamiaru spłaty kredytu i nie dokonując wpłaty żadnej z rat, tj. popełnienia czynów stanowiących 2 przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i za to na podstawie tych przepisów wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1, § 2 i § 3 kk wymierzył mu karę grzywny w rozmiarze 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych;

II. w ramach czynów zarzucanych w akcie oskarżenia uznał oskarżonego A. B. za winnego tego: w okresie od 7 września 2011r. do 3 października 2011r. w K. działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania dla siebie pożyczki pieniężnej przedkładając pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego dwukrotnie doprowadził (...) SA V Oddział w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 49.126,31 zł poprzez wprowadzenie w błąd przedstawicieli w/w instytucji co do zamiaru spłaty kredytu i posiadania środków finansowych na jego spłatę i tak:

- w dniu 7 września 2011r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania dla siebie pożyczki, doprowadził Bank (...) SAV Oddział w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pożyczki pieniężnej w kwocie 28.126,31 złotych w ten sposób, że przedłożył nierzetelne, pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności

o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, w którym podał, że jest zatrudniony w firmie (...)w M.na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony z dochodem netto w wysokości 1509 złotych na stanowisku pracownik gospodarczy, podczas gdy w rzeczywistości był zatrudniony w wymienionej firmie na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony z dochodem brutto w wysokości 1386 złotych, netto 1032 złotych, wprowadzając w ten sposób w błąd (...) SA(...) w K.co do prawdziwości przedłożonego oświadczenia oraz zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, której miesięczna rata wynosiła 529,58 złotych;

- w dniu 3 października 2011r. w K.działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskania dla siebie pożyczki, doprowadził bank (...) SAV Oddział w K.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pożyczki pieniężnej w kwocie 21.000 złotych w ten sposób, że przedłożył nierzetelne, pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności

o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, w którym podał, że jest zatrudniony w firmie (...)w M.na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 1 marca 2010r. na czas nieokreślony na stanowisku pracownik ogólnogospodarczy z dochodem netto w wysokości 1850 złotych, podczas gdy w rzeczywistości nie był nigdzie zatrudniony i nie uzyskiwał żadnych dochodów wprowadzając w ten sposób w błąd Bank (...) SA(...) w K.co do prawdziwości przedłożonego oświadczenia oraz zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, której miesięczna rata wynosiła 523,81 złotych tj. popełnieni dwóch przestępstw z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i za to na podstawie przepisów art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę 1 roku 10 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1, § 2 i § 3 kk wymierzył mu karę grzywny w rozmiarze 150 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych;

III. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 i 2 kk i art. 91 § 2 kk orzeczone wobec oskarżonego A. B. w punktach I i II wyroku kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i wymierzył karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną 170 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych;

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego A. B. w punkcie III wyroku kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił za okres 4 lat próby;

V. na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązał oskarżonego A. B.do naprawienia wyrządzonej szkody w części poprzez zapłacenie na rzecz (...) Bank (...) SA, następcy prawnego (...) Bank SA, kwoty 2.000 złotych w terminie 2 lat od uprawomocnienia się wyroku na poczet kwot kredytów zaciągniętych w dnia 1 września 2011r. i 13 września 2011r. oraz poprzez zapłacenie na rzecz (...) SA(...) w K.kwoty 7.000 złotych w terminie 2 lat od uprawomocnienia się wyroku na poczet kwoty kredytu zaciągniętego w dniu 7 września 2011r.;

VI. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca (...) Bank (...) SA, następcy prawnemu (...) Bank SA, oryginał umowy kredytu na zakup towarów numer (...)z dnia 1 września 2011r. wraz z zaświadczeniem z dnia 25 sierpnia 2011r. wystawionymi w imieniu (...) - F.przez pełnomocnika M. K.dla A. B.o wysokości jego zarobków oraz oryginał umowy kredytu na zakup towarów numer (...)z dnia 13 września 2011r.;

VII. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. F. kwotę 723,24 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu A. B. z urzędu;

VIII. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego A. B. od kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od wyroku wywiódł obrońca oskarżonego zaskarżając wyrok w całości na korzyść oskarżonego.

Na podstawie art. 427 § 2 kpk oraz art. 438 pkt 1 kpk zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie:

- art. 286 § 1 kk poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że zachowanie oskarżonego było tego rodzaju, że wypełniało dyspozycję wskazanego przepisu, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dawał dostatecznych podstaw do przypisania oskarżonemu zamiaru popełnienia przestępstwa;

- art. 297 § 1 kk poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że zachowanie oskarżonego było tego rodzaju, że wypełniało dyspozycję wskazanego przepisu, podczas gdy według wyjaśnień składanych przez oskarżonego w postępowaniu przygotowawczym nie jest wykluczone, że nie zdawał sobie on sprawy ze skutków prawnych złożonych przez siebie oświadczeń, wręcz przeciwnie, działał w pełnym przekonaniu do ich zgodności z rzeczywistym stanem faktycznym.

Powołując się na powyższe, na podstawie art. 427 § 1 kpk oraz art. 437 § 1 i 2 kpk wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie oskarżonego;
2. przyznanie na rzecz obrońcy kosztów obrony za II instancję udzielonej z urzędu, które nie zostały uiszczone w całości ani w żadnej części.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie. Żaden z zawartych w niej zarzutów nie był zasadny. Sąd prawidłowo ustalił stan faktyczny sprawy

i dokonał prawidłowej oceny dowodów, która odpowiada w pełni kryteriom określonym w treści art. 7 kpk. Należy zgodzić się ze stanowiskiem sądu, że oskarżony w każdym przypadku od początku nie miał zamiaru spłacać zaciągniętych kredytów i pożyczek. Fakt, że w ogóle nie płacił wymaganych rat jest tylko jedną z okoliczności wskazujących na przestępczy zamiar a nie wyłączną. Przy dokonywaniu oceny tego zamiaru nie można było pomijać pozostałych okoliczności, na które trafnie zwraca uwagę sąd I instancji

w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, a które obrońca w apelacji pomija. Jedną z nich jest zupełny brak środków pieniężnych, które pozwoliłyby oskarżonemu na wywiązywanie się z zawartych umów wynikły z porzucenia pracy oraz sam fakt, że w chwili gdy zawierał poszczególne umowy pracę porzucił. Nie można zgodzić się przy tym z twierdzeniem, że oskarżony miał uzasadnione podstawy, aby mimo to przypuszczać, że pracodawca mimo nieobecności w dalszym ciągu będzie go zatrudniał. Sprawa wygląda zupełnie odmiennie. Oskarżony po tym, jak w dniu 1 września porzucił pracę więcej w zakładzie pracy się nie pojawił

i nie skontaktował się więcej ze swym pracodawcą. Zerwał wszelki kontakt

z firmą. W tej sytuacji argument obrońcy jest więc całkowicie chybiony. Zresztą w świetle pisma (k.45) z którego wynika, że oskarżony miesiąc wcześniej został pouczone o tym, że kolejna nieusprawiedliwiona nieobecność będzie skutkowałą rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia trudno jest zgodzić się ze stanowiskiem zawartym w apelacji, że oskarżony mógł mieć przekonanie, że w dłuższej perspektywie pracodawca przyjmie go do pracy. Oskarżony formalnie stracił pracę w dniu 14 września i a mimo to w dniu 3 października zawarł kolejną umowę pożyczki na kwotę 21 tys. przedkładając nierzetelne pisemne oświadczenie, z którego wynikało, że pozostaje w zatrudnieniu i pobiera wynagrodzenie. Tak samo nieprawdziwe oświadczenie o zatrudnieniu oskarżony złożył przy zawieraniu pożyczki w dniu 7 września. Taki sposób postępowania i zachowanie po dacie zawarcia umów wskazuje na zamiar wyłudzenia pieniędzy. Trafnie sąd I instancji argumentuje, że oskarżony unikał kontaktu z bankami. Postąpił tak jakby problem zadłużenia go nie dotyczył. Do chwili obecnej z bankami się nie kontaktował. Tego rodzaju postawa oskarżonego również ma swą wymowę i nie można jej było pomijać skoro miała znaczenie dla oceny zamiaru oskarżonego. Ponadto istotną okolicznością, która nie uszła uwadze Sądu Rejonowego jest również to, że oskarżony w niewielkim odstępie czasowym nadmiernie się obciążył. W krótkim odstępie czasowym zawarł bowiem umowy pożyczki i umowy kredytowe na znaczne dla siebie kwoty przekraczające łącznie 50 tys. zł i jeśli uwzględnić wysokość uzyskiwanych wcześniej dochodów (1386 zł brutto k. 44) to przy uwzględnieniu wysokości rat obiektywnie stwierdzić trzeba, że nawet gdyby pracy nie porzucił to nie byłby w stanie ich płacić. Wynagrodzenie jakie uzyskiwał było niewysokie a stanowiło jedyne źródło jego utrzymania. Te wszystkie okoliczności jednoznacznie świadczyły o tym, że oskarżony działał

z zamiarem bezpośrednim i kierunkowym a niepłacenie rat i unikanie kontaktu z bankami stanowią przejaw realizacji tego zamiaru.

Trudno jest mówić o nazbyt optymistycznym postrzeganiu przez oskarżonego swojej sytuacji i możliwości finansowych w chwalili zawieraniu umów. Sytuacja oskarżonego już wtedy nie pozwalała mu na wywiązania się z nich i płacenie rat skoro w dniu 1 września porzucił pracę pozbywając się w ten sposób źródła swego utrzymania. Oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę z tego, że rat nie będzie mógł płacić i tym samym wprowadził w błąd banki , doprowadzając je do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Podzielić więc trzeba argumenty i wywody zawarte w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny zamiaru towarzyszącego działaniom oskarżonego i dokonał jego prawidłowej oceny prawnej. Wymierzył karę która nie jest adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Apelacją ma charakter wyłącznie polemiczny dlatego należało uznać ją za oczywiście bezzasadną.

O kosztach za obronę z urzędu orzeczono na podstawie par.14 pkt 4 rozp. Min Spr. Z 28 września 2002 w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. O kosztach sądowych za II instancję orzeczono na podstawie art. 636 par1 kpk w zw. z art. 634 kpk oraz art. 624 par. 1 kpk. Na zasądzone koszty składają się opłata od kar w wysokości 640 zł. W pozostałej części tj. od wydatków oraz wyłożonych kosztów obrońcy z urzędu oskarżony został zwolniony od ich ponoszenia.

SSO Marcin Chałoński SSO Adam Kabziński SSO Andrzej Ślusarczyk

AM